

Milan Radonjić
stonoteniski:

- roditelj (Beba sigurno liči na mene),
- radnik (kažu neki),
- sponzor (kažu neki),
- fanatik (tvrde svi),
- neprijatelj (kaže malo njih).

ovim putem dostavlja vam sledeću

**ANALIZU
MEČEVA „SUPER LIGE“ ZA MUŠKARCE
I ŽENE ZA SEZONU 2009/2010 SA ZAHTEVOM
ZA PROMENU SISTEMA TAKMIČENJA**

i to na sledeće adrese poštom i mejlom:

- Predsedniku STSS
- Predsedniku STSV
- Predsedniku STSB
- Stučnom savetu STSS
- Takmičarskoj komisiji STSS
- Svim klubovima „Super lige“
- Sredstvima javnog informisanja

U Senti, 16. novembra 2010. godine

Poštovani,

razlog za ovo obraćanje svima Vama koje sam napred naveo je VAPAJ koji jedan od poslednjih pokušanja da se spasi ono malo što je ostalo od stonog tenisa u ovoj državi, a ostalo je JAKO, JAKO malo.

Moje izlaganje, koje neće biti dosadno i koje će pročitati svi koji žele da stoni tenis napreduje, iskreno verujem probudiće, u Vama koji čitate, bar trunku bunta i želje za promenama koje treba da se izvedu na lep, civilizovan način uz postizanje konsenzusa svih zainteresovanih strana, a u ovom slučaju svih koji rade u ovom sportu, a ono će biti podeljeno na sledeće segmente:

1. istorijat vođenja lige i uloga klubova u rukovođenju takmičenjem;
2. analiza takmičarske sezone 2009/2010 sa aspekta broja odigranih mečeva;
3. lični stav o trenutnom sistemu takmičenja u sezoni 2010/2011;
4. analiza starosnog uzrasta i dosadašnjih rezultata u takmičarskoj sezoni 2010/2011;
5. predlozi za reorganizaciju takmičenja u narednih 5 sezona, odnosno do 2016 godine.

Moram da napomenem da sam u ovom sportu negde od 1999. godine i da sam u njemu u ulogama koje sam naveo na naslovnoj strani, da nikada nisam igrao ovaj sport, da postoje mnogi od Vas koji su u njemu duže od mene i koji su dali više od mene stonom tenisu, da postoji Vaše pravo da se ne slažete po nekim pitanjima sa mojim mišljenjem, ali je takođe činjenica da do sada stonom tenisu nisam napravio štetu, da su svi koji su bili oko mene imali SAMO KORISTI u stonom tenisu (osim možda moje ćerke), kao i da sam u jednom sasvim drugom sportu kao trener postigao veoma, veoma značajne rezultate u radu sa mlađim kategorijama (reč je o košarci i kao trener reprezentacije Jugoslavije na prvensvtu Evrope za kadetkinje 1999. godine osvojio sam srebrnu medalju), a radio sam u sportskom savezu koji je u tim godinama bio najmoćnije izvozno preduzeće u državi.

Sve napred navedeno (rad i sredstva uložena u stoni tenis i iskustvo u radu sa mladima) daje mi za pravo da Vam se obratim na ovaj način i da zavapim da zajedničkom akcijom PROMENIMO ono što će nas uništiti definitivno, a to je: mizeran uticaj klubova na politiku saveza i rukovođenje takmičenjima, sistem takmičenja u ekipnoj konkurenciji i ignorantski odnos saveza prema onima koji „prave“ igrače u ovom sportu.

Nakon što sam, verujem sebe kvalifikovao za sačinjavanje jednog ovakvog dokumenta, prešao bi na teme koje su napred navedene, a to je:

1. istorijat vođenja lige i uloga klubova u rukovođenju takmičenjem;

Ne znam kako je bilo pre, ali u poslednjih 13-tak godina vodile su se velike i žestoke bitke između klubova i saveza oko ingerencije nad vođenjem takmičenja. Savez je želeo da klubovima nametne vođenje takmičenja po svom nahodanju, a klubovi su se žestoko borili za pravo da sami kroje svoju sudbinu i da sami vode svoje takmičenje. Kada sam ušao u ovaj sport „Brka“ Milošević, Teke Eržebet i još nekoliko njih uspeli su da u velikom ratu ostvare pravo da „zajednica klubova“ vodi takmičenje i da klubovi sami organizuju svoje takmičenje.

Gospodin Jušković je u narednim godinama preuzeo vođenje i rukovođenje udruženjem klubova i sistem takmičenja bio je u stvari sistem koji su sami klubovi želeli da igraju.

Ovakvo stanje potrajalo je do pre dve sezone, odnosno do početka sezone 2009/2010 kada je G-din

Živić izveo „državni udar“. U prostorije STSS sazvaio je klubove koji su samo izvukli takmičarske brojeve i od tog momenta STSS pobedio je klubove u decenijskoj bori oko rukovođenja takmičenjam. Sada imamo idiotski sistem igranja „SUPER“ lige u muškoj i ženskoj konkurenciji, klubovi su obespravljani i sa razlogom „vrište“, međutim kako to moja gospođa voli da kaže kada hoće da me nanervira „svršena je stvar i pomoći nema“. Drugim rečima, ko Vas j... gospodo iz klubova igracete onako kako mi sviramo ili nećete igrati.

Moram ovom prilikom da napomenem da fudbal, košarku, odbojku SIGURNO ne vodi resorni savez, već da to čini zajednica klubova za odnosno takmičenje. „Državnim udarom“ od pre dve sezone klubovima u stonom tenisu oduzeta je bilo kakva mogućnost odlučivanja o sistemu takmičenja i sasvim je sigurno da se nijedan normalan klub ne bi složio da se liga igra po sistemu koji se sada igra.

Udruženje klubova koje MORA DA POSTOJI, treba da utvrdi sistem takmičenja za predstojeću sezonu, da pregovara sa sudijskom komisijom o visini takse za suđenje mečeva, da odredi ko će i za koju naknadu voditi takmičenje (Batika to radi odlično, ali to ne mora da radi iz STSS, već može da radi i od kuće uz postojeće savremene sisteme komunikacije i da za to bude plaćen od strane klubova), uslove i vreme odigravanje mečeva, kao i sve druge bitne stavke od interesa za razvoj stonog tenisa kroz ligaška takmičenja.

U vremenu kada STSS ne poklanja nikakvu pažnju mlađim kategorijama i kada roditelji snose 100% troškova svih takmičenja osim eventualno Balkanijade (koja se ove godine ni ne održava) i prvenstva Evrope, odigravanje ligaških mečeva kroz kvalitetni sistem, a ne kroz ovaj idiotluk, značajno bi pomoglo u sticanju preko potrebnog iskustva kroz veći broj mečeva, kao i igranjem većeg broja mečeva sa starijim igračima (ovo se odnosi na muški deo super lige).

Jedna mala digresija iz mog životnog iskustva iz drugog sporta: na svim sastancima pokojnog udruženja klubova stonoteniske „Super“ lige zalagao sam se za postavljanje uslova i standarda kao osnova za napredak stonog tenisa.

Kada smo u toku bombardovanja Jugoslavije 1999. godine otišli na kvalifikacije za prvenstvo Evrope u košarci u Nemačku (u mesto u kojem je sedište DONIC-a, ali to tada nisam znao) dočekale su nas drvene table na koševima, linoleum umesto parketa i sat sa sekundarom umesto semafora. U našoj zemlji su pleksiglas ili staklene table uvedene 1980. godine, a od 1982. godine uvedene su dimenzije terena koje SE NE MOGU MENJATI za pojedine stepene takmičenja. Hoću da kažem da su postavljeni standardi iz kojih su stvoreni uslovi da košarkaši postanu ponos ove nacije. Tako je i sada, s tim da nemaština koja vlada u celoj Evropi utiče i na ovaj inače fantastičan savez. Isti je slučaj i sa organizacijom odbojkaškog i vaterpolo saveza.

Nemačka ženska košarka je daleko, daleko ispod naše, ali je zato organizovanost stonoteniskog sporta daleko iznad organizovanosti stonog tenisa u Srbiji, što i samo po sebi daje kvalitetnije rezultate. Naši najbolji igrači odlaze da igraju druge, treće, osme i devete lige za daleko veće pare nego što ih ovde dobijaju igrači državnih prvaka.

Činjenica je da stoni tenis u Srbiji u ovom momentu „nezdrživo srlja u propast“, a da su klubovi koji igraju savezni rang takmičenja obavezni da pokušaju da „povuku ručnu“, da uspore propadanje bar iz svog domena i svoje nadelžnosti (a to je rukovođenje takmičenjem), te da se u najskorije vreme nađu, slože (apsolutno najnetolerantniji ljudi su u stonom tenisu) i dogovore kako će spasiti bar sebe. Bez dobrih rezultata neće biti sponzora, publike nema ni onako (osim u pojedinim mestima), para nema ni malo, a u današnjim dnevnim novinama objavljen je i članak o tužnoj sudbini državnog prvaka iz

sezone 2008/2009, te stoga smatram da je uloga „udruženja klubova saveznih liga“ jedan od novih kamena temeljaca na kojem se treba tražiti boljitak i napredak u ovom sportu.

2. analiza takmičarske sezone 2009/2010 sa aspekta broja odigranih mečeva;

Razlozi za promenu sistema takmičenja nisu baš najpoznatiji, ali postoje dva opravdanja koja sam čuo, a to su:

- 1.) dužina trajanja mečeva i neatraktivnost istih za elektronske medije
- 2.) tako se igra Evropska liga

prvo ću Vam prikazati kako i na koji način su klubovi muške i ženske „super“ lige igrali svoje mečeve u sezoni 2009/2010, a posle ću Vam dati i svoje mišljenje vezano za argumente koji su napred navedeni.

SUPER LIGA MUŠKARCI

SUPER LIGA ŽENE

rezultat	broj mečeva	procenat	rezultat	broj mečeva	procenat
6 – 0	34	37.78%	6 – 0	28	31.11%
6 – 1	21	23.33%	6 – 1	14	15.56%
6 – 2	12	13.33%	6 – 2	19	21.11%
6 – 3	10	11.11%	6 – 3	11	12.22%
6 – 4	6	6.67%	6 – 4	11	12.22%
5 – 5	7	7.78%	5 – 5	7	7.78%
UKUPNO	90	100.00%	UKUPNO	90	100.00%

PLAY OFF SUPER LIGA MUŠKARCI

PLAY OFF SUPER LIGA ŽENE

rezultat	broj mečeva	procenat	rezultat	broj mečeva	procenat
6 – 0	-	0.00%	6 – 0	-	0.00%
6 – 1	1	12.50%	6 – 1	-	0.00%
6 – 2	1	12.50%	6 – 2	2	33.33%
6 – 3	3	37.50%	6 – 3	1	16.67%
6 – 4	1	12.50%	6 – 4	1	16.67%
5 – 5	2	25.00%	5 – 5	2	33.33%
UKUPNO	8	100.00%	UKUPNO	6	100.00%

Iz napred prikazanog može se svašta videti, pa se može zaključiti da je više mečeva u muškoj ligi završeno sa 6-0 nego u ženskoj, da je u ženskoj ligi odigrano više mečeva u kojima je odigrano svih 10 mečeva predviđeno propozicijama takmičenja (13 prema 18), a na osnovu napred iznetog napraviću

neka generalna poređenja, tako što ću analizirati tabele koje su napravljene.

Ukoliko podelimo tabelu na tri dela i to tako da imamo mali broj mečeva, srednji broj mečeva i maksimalni broj mečeva i u ligaškom delu i u play off-u dolazimo do sledećih pokazatelja:

SUPER LIGA MUŠKARCI

SUPER LIGA ŽENE

rezultat	broj mečeva	procenat	rezultat	broj mečeva	procenat
6 – 0 i 6 - 1	55	61.11%	6 – 0 i 6 - 1	42	46.67%
6 – 2 i 6 - 3	22	24.44%	6 – 2 i 6 - 3	30	33.33%
6 – 4 i 5 - 5	13	14.45%	6 – 4 i 5 - 5	18	20.00%
UKUPNO	90	100.00%	UKUPNO	90	100.00%

PLAY OFF SUPER LIGA MUŠKARCI

PLAY OFF SUPER LIGA ŽENE

rezultat	broj mečeva	procenat	rezultat	broj mečeva	procenat
6 – 0 i 6 - 1	1	12.50%	6 – 0 i 6 - 1	-	0.00%
6 – 2 i 6 - 3	4	50.00%	6 – 2 i 6 - 3	3	50.00%
6 – 4 i 5 - 5	3	37.50%	6 – 4 i 5 - 5	3	50.00%
UKUPNO	8	100.00%	UKUPNO	6	100.00%

Iz prikazane tabele jasno se vidi da je sa 6-0 i 6-1 završeno 61,11% mečeva u muškoj konkurenciji, a da je istim rezultatom završeno 46,67% mečeva u ženskoj konkurenciji. Ukoliko se uzme da je trajanje jedne partije cca 15 minuta proizilazi da je velika većina mečeva završena ispod **JEDNOG SATA IGRE**, a da su odigrani svi mečevi (10 odigrani – 6-4 ili 5-5) u 14,45% mečeva u muškoj konkurenciji, i 20,00% i ženskoj konkurenciji. S tim da muški mečevi sa maksimalnim brojem mečeva traju oko **180 minuta**, a da ženski mečevi sa maksimalni brojem mečeva traju između **90 i 120 minuta**.

Iz postojećih analiza jasno se vidi da postojeći, idiotski, sistem igre nije doneo nikakvu novinu i napredak, a doneo je izuzetno mnogo loših stvari, a o tome u nastavku ovog dopisa. Mečevi koji se završavaju rezultatom 3-0 traju u muškoj konkurenciji gotovo identično vreme kao i kod mečeva po starom sistemu kada je bilo 6-0 ili 6-1, a mečevi koji se igraju u pet setova i rezultat je 3-2 traju takođe oko 180 minuta kao i mečevi koji su se igrali po starom sistemu do 6-4 ili 5-5. Sa aspekta atraktivnosti mečeva i skraćivanja istih NIJE SE DOBILO NIŠTA, mečevi koji se završne sa 3-0 atraktivni su kao i stirp-tiz šezdesetogodišnjaka, a mečevi koji se igraju na maksimalni broj partija atraktivni su onima koji vole stoni tenis, a elektronskim medijima nisu i neće nikada ni biti.

I ovde jedna moja digresija: Predsednik STSS Gospodin Kalinić me je jednom prilikom uveravao kako će ovakav sistem mečeva koji se sada igra stoni tenis učiniti privlačnim za televizijske prenose, pa ovog puta ponavljam javno više puta ono što sam rekao pojedincima: kada RTS bude direktno prenosio bilo koji meč finala play off-a u celini, ja ću se GO prošetati po dijagonali ringa tokom direktog TV prenosa. Kako se to neće nikada dogoditi većina Vas ostaće uskraćena za vrhunski secenski doživljaj mene u prirodnoj veličini, tako da će to i dalje biti privilegija moje gospođe. Mada znam da bi G-din Majstorović izdvojio i neka sredstva kako bi mi omogućio da se „ostvarim“. Meč koji traje duže od tri

sata u direktnom prenosu mora imati još koju atrakciju osim moje skladne figure, a to stoni tenis u ovom momentu NEMA.

Drugi argument, da se tako igra Evropska liga nazvao bi pomodarstvom u stilu: „Videla žaba da se konji potkivaju, pa i ona digla nogu“. Evropska stonoteniska liga je jedan cirkus i namenjen je daleko, daleko jačim stonoteniskim zemljama od naše, gde se u jednom vašarskom ambijentu najbolji između sebe nadmudruju kako će odigrati, mora se priznati po interesantnom principu, jedan meč, kada svako ima bar 7 VRHUNSKIH IGRAČA. U našem sistemu igranja gde samo tri ili četiri kluba imaju igrače sa kojima se može praviti taktika jasno je da ovaj sistem mora dobiti ranije korišćen naziv IDIOTSKI sistem. Nema taktičkog nadmudrivanja bez igrača, a mi ih nemamo. Ovaj sistem takmičenja mogao bi kod nas da postoji ukoliko bi se organizovao STONOTENISKI KUP paralelno sa prvenstvom pa da slabije ekipe taktikom pokušaju da naprave iznenađenje. U ligaškom takmičenju iznenađenja je za sada bilo veoma malo, a činjenica da se NI U JEDNOJ STONOTENISKI RAZVIJENOJ ZEMLJI EVROPE NE IGRA ovaj sistem jasno govori da je cirkuski, vašarski i nije namenjen razvoju stonog tenisa, već je uveden samo da se „posao otalja“ i ja bih ga uporedio sa „bračnim seksom“ - uradi šta se mora i teraj dalje (što s obzirom na godine i bračni staž rukovodećih ljudi u savezu i mogu da razumem).

3. lični stav o trenutnom sistemu takmičenja u sezoni 2010/2011;

Davno su me naučili da se o ukusima ne raspravlja, pa to neću ni ja uraditi, ali imam pravo kao dugogodišnji sportski radnik da iznesem svoj stav o ovom sistemu takmičenja, a on je:

1) neozbiljan

Većina klubova ne mora da trenira i da radi, već samo da sakupi ekipu na dan meča, jer i rekreativci od preko 40 godina imaju snage da odigraju jedan meč u partiji. U principu ukoliko imate jednog jako dobrog igrača na poziciji „1“ i jednog dobrog kojeg stavite na poziciju „3“ lako možete sa jednim i po igračem ili opstati u ligi ili osvojiti titulu. Cilj STSS trebao bi da bude da ima više klubova kao što je recimo STK Banat u muškoj konkurenciji i STK Senta u ženskoj konkurenciji gde se organizovano i kvalitetno radi i koji mogu da imaju i po dve ekipe u saveznom rangu takmičenja, a ne da se ekipa usput kupi i sastaje na meču. Jedan moj drug, koji sponzorise malo veće sportove, za stoni tenis kaže: „Jebeš prvaka države kada zajedno sa trenerom svi stanu u jedan Jugo“, to može biti kompliment za konformnost Juga, ali je činjenica da ovakav sistem igranja ne vodi nikakvom napretku.

2) uništavajući

Ovaj sistem bukvalno „uništava“ igrače u uzrastu od 17 do 21 godine, jer je u našem modelu nedovoljnog broja igrača „gladijatorski“. Dovedi smo izuzetno mlade igrače u situaciju da imaju priliku da odigraju samo jednu partiju u celom meču, i da bez prava na popravni u meču pod velikim stresom moraju da zadovoljavaju svoje, klupske, trenerske i roditeljske ambicije, a to je pobeda. Kako to i nije baš lako u ovom sistemu, sledeće godine imaćemo psihički uništene igrače, mlade igrače koji su napustili sport, jer su se razočarali u svoje igre i u samu igru.

3.) nepedagoški

Šta jedan trener može da kaže i da uradi u toku jednog meča sa jednim igračem koji odigra samo jednu partiju? Apsolutno ništa, pričati posle meča bez mogućnosti da se proverí da li je igrač prihvatio sugestiju već u narednoj partiji, je samo trošenje pluća, glasnih žica i vazduha uzalud. Igrač će do sledećeg meča zaboraviti šta je bila greška ili će je zaboraviti i trener i efekat igranja je 0 (nula).

Takođe igrači koji igraju na pozicijama „B ili 2“ i „C ili 3“ u toku sezone odigraće SAMO 18 PARTIJA, što je jedan ipo TOP 12. Za ovaj broj mečeva ne postoji trener koji može da kod igrača ispravi i najsitniji nedostatak, niti može da u situaciji gde se svi mečevi igraju „na nož“ zahteva strogo poštovanje onoga što je trenirano, kada je imeprativ pobeđe stalno prisutan.

Moram da priznam da ovaj sistem ima jednu pozitivnu stranu, a to je odgovor na pitanje: „ili jesi ili nisi – ukoliko jesi onda pobeđi, a ukoliko nisi onda idi kuvaj pekmez ili kopaj kanale“. Lično smatram da je za brutalnu selekciju u sportu ovo najbolji princip, ali ima jedan sitan problemčić, a to je: mi uopšte nemamo kvalitetnih igrača u našoj ligi nad kojima bi se mogla izvršiti ova brutalna selekcija. Činjenica je da mi nemamo igrača uopšte i da nam ovakav luksuz sa uništavanjem igrača uopšte nije potreban, a u sistemu gde naši igrači ne igraju u Evropi igranje većeg broja ligaških mečeva je prioritet.

Na ovo će se veoma dobro nadovezati sledeći segment mog izlaganja, a to je:

4. analiza starosnog uzrasta i dosadašnjih rezultata u takmičarskoj sezoni 2010/2011;

Ovaj segmnet obradio sam iz dva aspekta i to starosne dobi igrača i do sada postignutih rezultata u ovoj sezoni (prvih sedam kola) po idiotskom sistemu, a to je:

1. starosni uzrast igrača i igračica super lige:

analizirajući spiskove igrača možemo doći do sledećih pokazatelja:

– na spisku muške super lige nalazi se **61** igrač, a mečeve je do sada igralo **37** igrača? **24** igrača je samo prijavljeno i nije odigralo nijedan meč, dok ima **3** igrača koji su odigrali samo jedan meč. Igrači do 21 godine u koje je STSSS nešto i uložio, a koji nisu pobešli iz ovog cirkusa i koji su kao neki potencijal imaju 6 ili 7 mečeva (Lupulesku, Petkov, Radonjić), juniorski reprezentativci koji igraju ovu ligu imaju sledeći broj mečeva: Mihajlović Boris 7 mečeva, Dalea Kristijan 7 mečeva i Majstorović Ilija 3 meča, blago rečeno **KATASTROFALNO MALO**. Ostali kvalitetni juniori (Nađnemedi i Halas) ni ne igraju ovu ligu.

– što se tiče starosne strukture igrača muške super lige imamo: **25** seniora, **4** veterana, **6** juniora i **2** kadeta koji igraju ovu ligu (možda kadeta ima manje, ali tu sam malo pogubio broj). Veterana koji ne igraju imamo prijavljenih još više. Super ligu je napustilo u odnosu na prošlu sezonu između 5 i 10 igrača koji su nešto vredeli, tako da iz sezone u sezonu imamo sve manje i manje igrača i sve manje i manje igrača igra. Što je i normalno, jer smo ukinuli takmičenje sa 4 igrača i uveli sa 3 i time izgubili u startu 10 igrača, kojih ni inače nemamo.

– na spisku ženske super lige nalazi se **69** igračica, a mečeve je odigrala **41** igračica? **10** seniorki, **19** juniorki, **4** veteranke i **7** kadetkinja – jedna igračica fali, ali ja se izvinjavam nikad nisam čuo za Karanović Nataliju, pa nemam pojma o njenom uzrastu. Igračica do 21 godine koje je STSS „gurao“ kao potencijalne reprezentativke u ovoj ligi IMA SAMO JEDNA (Radak), juniorke (potencijalne reprezentativke) su odigrale između 11 i 6 mečeva, dok su kadetkinje (potencijalne reprezentativke) odgirale 6 i 2 meča. Ligu su napustile 5 igračica od kojih su 4 u prošloj sezoni imale učinak od preko 80% pobeđa i jedna od najboljih juniorki (Holok). Sa ovim načinom igranja lige i brigom o ženskom stonom tenisu rukovodećim ljudima STSS uspeće da ostvare davno zacrtani cilj – **da unište u potpunosti ženski stoni tenis.**

2. analiza do sada postignutih rezultata u sezoni 2010/2011 (do sedmog kola)

SUPER LIGA MUŠKARCI

SUPER LIGA ŽENE

rezultat	broj mečeva	procenat	rezultat	broj mečeva	procenat
3 – 0	18	52.94%	3 – 0	13	39.39%
3 – 1	7	20.59%	3 – 1	14	42.42%
3 – 2	9	26.47%	3 – 2	6	18.19%
UKUPNO	34 (1*)	100.00%	UKUPNO	33 (*2)	100.00%

* odloženi mečevi 2 u ženskoj super ligi i jedan u muškoj

U muškoj super ligi su se između sebe „pokokali“ najbolji klubovi, tako da će broj mečeva završenih rezultatom 3-0 biti u još većem procentu nego što je to sada, a i sada je preko 50%. Broj mečeva sa maksimalnim brojem mečeva u muškoj super ligi je 26,47% što nije neko značajno povećanje u pogledu broja kvalitetnih mečeva, ali pošto sam ja prisustvovao većini ovih odigranih mečeva u 5 partija mogu i da se zakunem da je trajanje mečeva bilo isto kao i kada se igralo 10 mečeva na 2 stola.

Broj mečeva u pet partija u ženskoj super ligi je samo 6 odnosno 18,19% i ovi mečevi traju isto koliko su trajali i mečevi sa 10 partija na dva stola, a mečevi koji su završeni sa 3-0 ili 3-1 traju otprilike isto 40-tak minuta maksimalno?!!!!!!

Iz napred iznetog, jasno je da je uvedeni sistem TOTALNI PROMAŠAJ i nema nijednog razumnog opravdanja za uvođenje istog, pogotovo što sam u kontaktu sa SVIM PREDSTVNICIMA klubova bio i svi su listom bili zgroženi načinom igranja lige.

5. predlozi za reorganizaciju takmičenja u narednih 5 sezona, odnosno do 2016 godine.

Da bi se ovo promenilo, A MORA DA SE PROMENI predlažem Vam da uradimo sledeće:

- da mi SVI ZAINTERESOVANI klubovi u roku od 10 dana od dana dobijanja ovog dopisa i mejla pismeno daju potvrdu da žele da se sistem igranja lige promeni;
- da mi SVI ZAINTERESOVANI klubovi u roku od 10 dana od dana dobijanja ovog dopisa i mejla pismeno daju potvrdu da žele da udruženje klubova saveznih liga rukovodi ligaškim takmičenjima u narednih, bar, 5 sezona;
- da se uvede novi sistem igranja i ja Vam predlažem dva:

a) sistem igranja sa 4 igrača na dva stola pri čemu bi trener imao slobodu da postavi igrače od 1-4 po slobodnom nahođenju (a ne kao do sada po jačini jer se unapred do kraja lige znalo ko će sa kim da igra) i da se i dalje igraju mečevi po sistemu prva dva protiv prva dva i treći i četvrti protiv trećeg i četvrtog, s tim da bi se dubl igrao kao prvi meč. Svi mečevi morali bi da se odigraju i sistem bodovanja bi bio izmenjen na sledeći način:

- za rezultat 9:0 i 9: 1 pobednik dobija 3 boda, a poraženi ne dobija bod
- za rezultat između 9:1 i 5:4 pobednik dobija 3 boda, a poraženi dobija bod
- za rezultat 5:4 pobednik dobija 3 boda, a poraženi dobija dva boda

b) sistem igranja sa 3 igrača na dva stola po sistemu svako sa svakim. Svi mečevi morali bi da se odigraju i sistem bodovanja bio bi isti kao i kod prethodnog predloga:

- za rezultat 9:0 i 9: 1 pobednik dobija 3 boda, a poraženi ne dobija bod;
- za rezultat između 9:1 i 5:4 pobednik dobija 3 boda, a poraženi dobija bod;
- za rezultat 5:4 pobednik dobija 3 boda, a poraženi dobija dva boda.

Ovaj sistem igranja ne bi se menjao u narednih 5 takmičarskih sezona.

Mislim da nije potrebno posebno obrazloženje, ali ovaj sistem ima više prednosti za one koji žele da ulažu u stoni tenis ili koji su već uložili, a to je:

- minimum 30 mečeva po sezoni u odnosu na sadašnjih 18;
- mogućnost da mladi igrači igraju što više mečeva pošto nemaju reprezentativni program;
- rekreativci koji ne mogu da izdrže ovaj tempo igranja završili bi tamo gde i treba da su – u rekreativnoj ligi ili na radničkim sportskim igrama;
- mečevi bi se igrali četvrtkom, tako da bi reprezentacije mogle da organizuju pripreme za svaki vikend;
- klubovi koji imaju sve igrače sa strane i ne odgovara im da se igra preko nedelje, jer njihovi rekreativci rade, bili bi prinuđeni da stvaraju sopstvene igrače ili da ulože više sredstava kako bi uzeli profesionalne igrače kojima nije bitno koji se dan igraju utakmice.

Naravno, moje lično mišljenje je da bi trebalo da postoji posebna juniorska liga i posebna kadetska liga i u muškoj i u ženskoj konkurenciji, a da SENIORSKU LIGU IGRAJU SENIORI, jer se zato tako i zove na kraju krajeva. Ovo je, međutim, nemoguće, s obzirom na trenutno stanje u našem stonom tenisu i s obzirom na mizeran broj igrača.

Razmišljanja koja imam su razna, pa bi tako utopija bila da u sistemu sa 4 igrača moraju da budu dva seniora i dva juniora ili kadeta, pa bi seniori igrali između sebe, a juniori i kadeti između sebe. Na ovaj način naterali bi se fantomski klubovi da imaju mlađe kategorije i da se povećava broj igrača.

Sadašnja situacija je veoma prosta: sa 1000 Eura mesečno bilo koja ekipa će u ženskoj konkurenciji biti seniorski prvak, a sa 2500 Eura mesečno će bilo koja ekipa biti u muškoj konkurenciji seniorski prvak. Kako meni nikada nije bio cilj da se od stonog tenisa bogatim, a kako će para biti sve manje moj bi predlog svim klubovima bio da se okrenu stvaranju svojih igrača, jer će im to u dugoročnoj viziji biti jeftinije, a naročito ukoliko se prihvate neke od mojih ideja.

Na kraju moram da istaknem da ova razmišljanja NISU i NEĆE biti usmerena protiv bilo koga u STSS i STSV. Nemam ambicije da imam bilo kakvu funkciju u srpskom stonom tenisu (da sam hteo već bi je imao), sastavljanje ovog razmišljanja urađeno je u najboljoj nameri za srpski stoni tenis.

Kako su moja dosadašnja iskustva pokazala da su svi u ovom sportu izuzetno zajedljivi, zlobni i sebični (što proizilazi i jednom dobrim delom iz individualnog karaktera ovog sporta, gde je igrač prepušten sam sebi i kasnije postaje isti takav u privatnom životu, za razlike od kolektivnih sportova) nemam preterana očekivanja. Što se mene tiče ja ću svoje probleme rešiti lako – poslaću decu u neke druge zemlje, gde se igra više od jedne partije po meču i rešiću svoj problem, a da li ćemo zajednički pokušati da rešimo deo naših problema zavisi sada isključivo od VAS, dragi moji sportski prijatelji.